

νύμφη τὸν νυμφικὸν πλακοῦντα διὰ νεανίου οὔτινος οἱ γονεῖς ζῶσι· τοιοῦτόν τι ἐθίζεται καὶ ἐν ταῖς κώμαις τῆς Θράκης ἀλλὰ μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου πέμπεται οὗτος ὑπὸ τῶν συγγενῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαῖοι εἴθιζον νὰ ἀποστέλλωσι τῇ νύμφῃ τὰ λεγόμενα δῶρα τοῦ γάμου, ἐν ᾧ παῖδες, οἵτινες πρότερον προσεκάλουν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν τελετὴν, κατὰ τὴν εὐωλίαν περιφέρουσιν ἑστεμμένοι διὰ κλαδῶν δρυὸς καὶ ἀκανθῶν εἰδός τι σφενδόνης πεπληρωμένης δι' ἄρτου ἐκφωνοῦντες συνάμα «εὖρον, τὸ ἀγαθὸν ἀπέφυγον τὸ κακόν.»

Πρὸς τέλεσιν δὲ τοῦ νυμφικοῦ λουτροῦ προσκομίζεται ὑπὸ νεανίου, ζῶντας ἔχοντος ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἐν ἐπισημότητι ὕδωρ ἐκ πηγῆς, ὡς ἐν τῇ ἀρχαιότητι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐλάμβανον ὕδωρ ἐκ τῆς πηγῆς Καλλιρρόης. Ὡσαύτως κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν θυσίαν, ἣν οἱ πρόγονοί μας προσέφερον κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην εἰς τὰς ἐφόρους τοῦ γάμου θεότητος καὶ νῦν ὁ γαμβρὸς πρῶτος αὐτὸς πρέπει νὰ καταφέρῃ ἐπὶ τὸ σφάγιον, ἑστραμμένον πρὸς ἀνατολάς, τὸ πρῶτον κτύπημα· ἐκ τῆς διευθύνσεως δ' ἦν λαμβάνει τὸ αἷμα μαντεύουσιν αἴσια ἢ ἀπαίσια περὶ τοῦ γενομένου συν-οικεσίου· τὸ σφάγιον, δὲ τοῦτο χρησιμεύει πρὸς εὐωχίαν, τῶν προσκεκλημένων, καθ' ἣν ὁ ῥιτινήτης ἀφθόνως μέχρι στεφάνης πληροῖ τὰ ποτήρια.

Οὐχ ἦντον δὲ μεγαλοπρεπῆς καὶ ὠραία ἦτο ἡ τελετὴ τῆς προετοιμασίας τοῦ τε νυμφίου καὶ τῆς νύμφης, ἵνα ὡς οἶόν τε ὠραῖοι τὴν ὄψιν πρὸ τοῦ κοινοῦ πατρός τοῦ εὐλογοῦντος ἄνωθεν τὸ ζεῦγος παραστῶσιν. Ἡ τελετὴ ἀρχεται ὡς ἐξῆς· θίασος ἐκ γυναικῶν ὑπάνδρων ἀποτελούμενος λούει τὴν κεφαλὴν τοῦ νυμφίου καὶ κτενίζει τὴν κόμην, ὁ δὲ νυμφαγωγὸς ξυρίζει καὶ διορθοῖ τὸν πώγωνα ἐνῷ χορὸς ἐκ παρθένων ψάλλει ᾠσματα ἐν οἷς προαναγγέλλεται ἢ εἰς τὸν